

קיג

בו יסופר נפלאות מיצאת מזרימה:

א הַלְלוֹ עֲבָדִי יְהוָה הַלְלוֹ אֶת־שְׁמֵי יְהוָה: כ יְהוָה שֵׁם יְהוָה מִבְּרֵךְ מַעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
 ג מִמְּרוֹחַ־שִׁמְשֵׁשׁ עַד־מִבְּאוֹז מִהְלָל שֵׁם יְהוָה: ד רַם עַל־כָּל־גּוֹיִם | יְהוָה עַל הַשּׁמִים בְּבוֹדוֹ: ה מַיְּ קִיהְוָה אֶלְהָינוּ הַמְּגִבִּיחַ לְשִׁבְתָּה: ו הַמְּשִׁפְלִילִי לְרֹאֹת בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ: ז מִקְיָמִי מַעֲפָר
 דָּל מַאֲשָׁפֶת יָרִים אֲבּוֹז: ח לְהֹזִישִׁיבִי עַם נְדִיבִי עָמוֹ: ט מַוְשִׁיבִי | עַקְרָתָה הַבִּית
אִם־הַבָּנִים שְׁמָחָה הַלְלוֹיָה:

קיד.

בו מכוון מפני מה וכמה יותר להליכות:

א בְּצֹאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יְעַקְּבָר מִיעַם לְעַזָּו: ב הַיּוֹתָה יְהוָה לְקָדְשׁוּ יִשְׂרָאֵל מִמְּשָׁלוֹתָיו:
 ג הַיּוֹם רָאָה וַיָּנַם הַיַּרְדֵּן וַיַּפְבַּךְ לְאַחֲרָו: ד הַחֲרִים רַקְרוּ בְּאַיִלִים גַּבּוּזִים בְּבִנֵּי־צָאן: ה מַה־לְךָ
 הַיּוֹם כִּי תַּגְּנוּס הַיַּרְדֵּן תַּסְבֵּב לְאַחֲרָו: ו הַחֲרִים תַּרְקְרוּ בְּאַיִלִים גַּבּוּזִים בְּבִנֵּי־צָאן: ז מַלְפִּנִי אָדוֹן
חוֹלֵי אָרֶץ מַלְפִּנִי אֱלֹהָה יְעַקְּבָר: ח הַהֲפֵכִי הַצּוֹר אֲגָמִים חַלְמִישׁ לְמַעַנְוָמִים:

המשך ביאור למסכת יימות ליום שני עמי ב

33 שמותהילה היו ארבעת השדות שבסביבה שכוכבת לארכעה בני
 34 אדם ומבר כל אחד מהם את שדרתו לlokח אחר, וכן בארבעה
 35 בעלים דְּאַתּוּ בְּפֶגֶן חד – שמותהילה היו שכוכבות השדות לאדם אחד
 36 ומבר כל אחת מזון לlokח אחר, אכן פְּלִיעִי עַלְמָא לא פְּלִיעִי דְּבָצָו
 37 פְּרִידְלִיה – שכבל אחד מהשכנים יכול לדוחתו ולומר לה, שמא
 38 הַדָּרֶךְ אַינְהָה מְצֻוּה בָּתְרוֹן שְׂדֵי. כִּי פְּלִיעִי אַדְמָן וּחַכְמִים, בְּמַד דְּאַתִּי
 39 בְּפֶגֶן אַרְבָּעָה, שמותהילה היו ארבעת השדות שכוכבת לארכעה בני
 40 אדם, ומבר או רבו ארבעתם את שדותיהם לאדם אחד. אַרְמָנוֹן סְבָר, פְּצִי
 41 אָמַר לִיה זה שבודה לו הדרך לlokח, אף שאיתה בא מכח ארבעה
 42 מוכרים מְבָלָקָום עַתָּה לאחר שkninit את כל השדות דְּרִיכִי גַּפְךִּי
 43 הַוּא – הַדָּרֶךְ של נמצאתה בתוך שְׂדֵתָה, והוּא לִי לפוחות את הקצרה
 44 בַּיּוֹתָר. וּבְגַן סְבָרִי, אַינוּ יָכוֹל לתבוע כלום, מְשֻׁומָן דָּמַר לִיה
 45 הַלְוָקָה, אֵי שְׁתָקָת שְׁתָקָת – אם התשוווק ולא התבונני אמרכו לך
 46 דָּרֶךְ שְׁלָא בַּיּוֹתָר. וְאֵי לְאֵת התשוווק אלא התבונן, מַתְּהָרָא שְׁטָרָא
 47 לְמַרְיוֹתָה – אחיזיר את שטרות מכךית השדה לבעליןן והקורדים,
 48 וְאֵלָא מְצִיתָה לְאַשְׁפָעִי דִּינָא בְּתִיְהָוָה – ושוב לא תוכל לתובעם בדיין
 49 משום שכבל אחד מהם ידחה אותו אצל חבריו, וetzterך לknootן.
 50 מהם דרך בדמים מרובים.
 51 מסיקה הגמורה את דבריה: לִבְנָא דְּרִיכִי אָמַר בְּסַפְקָה וּבְנֵי יִם
 52 קְם דִּינָא סּוּבָר בְּרַבְּגָן, שאינו יכול לתבוע דרך מHALOKH מושום
 53 שכך נקבע דין 'המוני' מוחבירו לעלי' הראייה, בשעה שהו
 54 שכוכבות השדות לארכעה בני אדם שונים, וכל אחד מהם יכול
 55 לדוחתו אצל חבריו, ואע"ה עתה לאחר שכבל השדות נמכרו לאדם
 56 אחד אין מתבטל דין זה. וּבְרִימָה דָּמַר 'הַדָּרֶר דִּינָא' סְבָר
 57 בְּאַרְמָנוֹן, שכוכחו לתבע לו דרך לאחר שכבל השדות נמכרו לאדם
 58 אחד, וממתבטל דין 'המוני' מוחבירו לעלי' הראייה, שנפק בשעה
 59 שהו שכוכבות השדות לארכעה בני אדם.
 60 דוחה הגמורה: אין שתי המחלוקת תלויות זו בזו, שכן אמר לך דְּרִיכִי
 61 אָבָא, אָנָא דְּאַמְּרִי 'קְם דִּינָא', אֲפִילוֹ בְּאַרְמָנוֹן – בשיטת אַדְמָנוֹן
 62 דרכָרְמָנוֹן עלי' הראייה. ושוב הקשינו: אֵי תְּבִי, מַא טַעַמָּה דְּאַרְמָנוֹן
 63 דרכָרְמָנוֹן לחתת לו דרך, הרוי כל אחד מהם יכול לדוחתו בטענה
 מהם עריכים לתחת לו דרך, ואמר רְבָא לתרין, בְּאַרְבָּעָה בעלים דְּאַתִּוּ מִפְּחָא אַרְבָּעָה –

1 כרזין, מכל מקום אחיזיר מחצית זו ונחלוק אותה ביןינו בשווה יהוד
 2 עם כל ירושת אבינו. וְאֵי בְּרִמְתָּא אָבָא בן החמת הראשון אני ולא
 3 אחיכם, אם כן הַכּוּ לו פְּלָא דְּלָגָן אַבְּכָוָן בְּגַרְאָי – החיזיר לי את
 4 המחזית מירושת אבי שהלך אורה אביכם עמי ונטל אותה שלא
 5 כרדין. רְבִי אָבָא אמר בשם רב, קְם דִּינָא – הדין שנפק בנכסי
 6 הראשון קיים ושוב אינו מתבטל, ואפ"ה שעיטה דוחים בני היבם
 7 את הספק מירושת אביהם בטענה שאינו בנו, נמצא שלדריהם נטל אביהם
 8 הראשון, ולדבריהם אכן נטל אביהם מחזית זו שלא כרדין, מכל
 9 מקום הדין שכבר התקיים בשעתו אינו בTEL, וּבְכִי וּרְבִי אָמַר תְּדָר
 10 דִּינָא – הדין הראשון חזר וmutbatel, ואם ידחו בטל היבם את הספק
 11 מירושת אביהם בטענה שאינו בנו, נמצא שלדריהם נטל אביהם
 12 מחזית מנכסיו הראשון של אל בדין, ועליהם לחזיר לו מחזית זו.
 13 מבררת הגمرة: לִבְנָא (–שנמא נאמר) שרבי אבא ורבי רימיה
 14 בְּקָלְיָנְתָא דְּאַרְמָנוֹן וּבְגַן קְמִילָעִי. דְּרַבָּן במשנה בכתובות (טט), מי
 15 שְׁתָלָךְ לְדָרְבֵּת נִסְמָן וְאַבְּהָה לו דָרֶךְ שְׁדָה, שהיתה שודה מוקפת
 16 בשדות אדם אחר, והיתה לו דרך לשודה בתוך אחת מזון, ומכיון
 17 שהולך למדינתם הים נשכח היכן עברה דרך זו, נחלקו תנאים בדין.
 18 אַרְמָנוֹן אמר, יְלָך בְּקָרְבָּא – כופה הוא את בעל השדות שבסביבה
 19 להעמיד לו לכל הפחות את הדריך הקצרה ביתור. וּבְכִמְבָּא
 20 אַזְמָרִים, אַינוּ יכול לתבוע שם דרך, אלא יְלָך לו דָרֶךְ בְּמַהְמָה מִנָּה
 21 – יקננה לו דרך בקרקע בכל מחויר שישתו עליו, או שיפרך בְּאַיְיר
 22 כדי להגיע לשדה.
 23 וְתִּרְנָן – ותומנהנו בלה במשנה זה, מדוע לְבַגְּנָן אין לו דרך, הרוי שפְּרִידְלִיה
 24 קְאַמְּרָא אַרְמָנוֹן, שמאחר שבודאי יש לו דרך בשודות אלה על בעליין
 25 לחתת לו לכל הפחות את הדריך הקצרה ביתור. ואמר רב יְהוָה
 26 אָמַר רְבִי, הַבָּא בְּמַהְמָה עַקְבָּנִי, בְּגַן שְׁהָקִוָּתָה אַרְבָּעָה בְּנֵי אָרְמָנוֹן
 27 רִוּחוֹת, וככל מהשודות שבסביבה שייכת לאדם אחר. לפיכך
 28 אַינוּ יכול לתבוע אף אחד מהם, שכן כל אחד דוחחו ואומר לו
 29 שהדרך אינה נמצאת בשדרו אלא בשודה אחרת, והמוני
 30 מהבורי עלי' הראייה. ושוב הקשינו: אֵי תְּבִי, מַא טַעַמָּה דְּאַרְמָנוֹן
 31 שהם עריכים לתחת לו דרך, הרוי כל אחד מהם יכול לדוחתו בטענה
 32 האמורה, ואמר רְבָא לתרין, בְּאַרְבָּעָה בעלים דְּאַתִּוּ מִפְּחָא אַרְבָּעָה –